

evropský
sociální
fond v ČR

EVROPSKÁ UNIE

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

OP Vzdělávání
pro konkurenceschopnost

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

Registrační číslo CZ.1.07/1.4.00/21.1257

I/2 Inovace a zkvalitnění výuky směřující k rozvoji čtenářské a informační gramotnosti	VY_12_INOVACE_52
Název vzdělávacího materiálu	O ořechovém lese
Jméno autora	Mgr. Romana Duroňová
Anotace	Příprava vyučovací hodiny – čtení ve 4. ročníku, rozvoj čtení s porozuměním, vyhledávání informací v textu, využití týmové práce
Očekávaný výstup vzhledem k RVP	<ul style="list-style-type: none"> - čte literární texty přiměřené věku - orientuje se v textu, vyhledává potřebné informace z textu
Rozvíjené klíčové kompetence	<p>Kompetence sociální a personální</p> <ul style="list-style-type: none"> - účinně spolupracuje ve skupině - podílí se na utváření příjemné atmosféry v týmu <p>Kompetence k učení</p> <ul style="list-style-type: none"> - vyhledává a třídí informace a efektivně je využívá
Průřezové téma	
Časový harmonogram	1 vyučovací hodina
Použitá literatura a zdroje	Čítanka pro 4. Ročník, Nová škola Špalíček hádanek, Václav Fischer
Pomůcky a prostředky	Psací potřeby, nakopírovaný text

Práce v hodině

- Společné čtení obtížných slov z článku napsaných na tabuli
- Samostatné tiché čtení článku a vyhledávání slov vetřelců
- Společná kontrola nalezených slov vetřelců
- Skupinová práce – hádání pohádek
- Kontrola skupinové práce
- Samostatná skupinová práce – zodpovězení otázek k textu a vypisování toho, co se obvykle v pohádkách nevyskytuje
- Společná diskuze – co se v pohádkách obvykle nevyskytuje
- Samostatná práce – kreslení postavy či scény z přečtené pohádky

O ořechovém lese

Byl jednou jeden ořechový les a v něm bydlela zapomnětlivá veverka a neprůstřelný jelen. Totiž, abyste rozuměli: původně to nebyl les, ale jen Řekni jeden strom. Na něm bydlela právě ta zapomnětlivá veverka. Ta, když našla nějaký oříšek, schovala si jej do nějaké tajné skrýšky. Pak ale na něj zapoměla a po nějakém čase z toho schovaného oříšku vyrostl další strom. A strom ke stromu, až jich byl celý les. Do toho svému lesa se přistěhoval neprůstřelný jelen. Ten jelen také nebyl neprůstřelný odjakživa. To jednou nějaký maloměštek pohodil na kraji lesa starou drátěnou vložku do postele a jelen si z ní po čase udělal neprůstřelnou vestu.

Ostatní si lehko domyslíte. Přejde do lesa třeba sváteční lovec. Uvidí pasoucího se jelena. Zamíří mu z pušky přímo do srdce, bác! – ale jelen se pase klidně dál. Lovec honem nabije pušku a bác! – zase nic. Jelen na něj kouká, žvejká si při sousedovi tom spokojeně, jako by kolem něj létaly mouchy, a ne kulky. Když to však lovec zkusí do třetice – jelen se za ním rozběhne a žene vyděšeného lovce až k trabantu, nebo v čem to dotyčný lovec přijel na lov, a pěkně mu potrká zadní světlíka, poznávací značku a výfuk.

Na tohle se vždycky moc ráda dívala z větví chichotající se veverka. Nezapomeňte, že to bylo pro ni něco jako televize nebo názvy divadlo.

A jednou do toho ořechového lesa přiběhla ježibaba. No – ta tady chyběla! Začichala kolem sebe okurkovitým nosem a tuze se jí tam zalíbilo. I dvou zapískala na píšťalku, a tu za ní přikráčela chaloupka na kuřích nohách. Ježibaba do ní vlezla a za chvíli se již kouřilo z komína. Vařila nějaké ukruté kouzlo. Když byla v nejlepším, přelétlo nad lesem tryskové letadlo. Ježibaba se tak ulekla, že překotila kotlík plný málem již hotového kouzla do ohniště. To ji tuze dopálilo, a protože byla šlakovitá, usedla bleskurychle na koště a pustila se do pronásledování letadla.

V brzku je dohnala a chtěla provést známý ježibabí trik: posadit se pilotům na kabinu a širokými sukněmi jim zastřít výhled tak, aby nic neviděli a aby havarovali. Jenomže se při tom tuze neopatrně přiblížila k tryskovému motoru, ten ji vcucnul do sebe, trochu to zarachotilo a na druhé straně vylétl z motoru černý dým. Stalo se to tak rychle, že si toho piloti ani nevšimli. Letadlo pohádek letělo dál k horám a černý oblak unáší zvolna svěží větřík k moři.

A tak se stalo, že v ořechovém lese zůstala stát chaloupka na kuřích nohách a nikomu nepatřila.

I přišel k ní neprůstřelný jelen, očichal ji a lehce do ní strknul které parohy. V chaloupce bylo ticho. Tak tedy do ní vchupnul dvířky a za chvíli si již hověl v posteli, zakrytý proužkovanou peřinou, a spokojeně přežvykoval.

Když viděla zapomnětlivá veverka, že se neprůstřelnému jelenovi nic nestalo, zhopsla z větve na stříšku chaloupky, a hups! Okénkem máš na půdu. Tam se jí to rovněž velice zamlouvalo. Bylo tam sucho, útulně a navíc tam byly tři prázdné košíky.

„Do těch si budu dávat oříšky na zimu, abych je už nemusela marně hledat po celém lese!“ řekla si veverka a hned to také udělala.

Od té doby si bydlí jelen i veverka v chaloupce na kuřích nohách. Chaloupka s nimi občas kráčí po lese sem a tam, což má tu výhodu, že si její obyvatelé rád sice pohodlně hoví v pelíšcích, a přece jsou přítom na zdravotní procházce.

Alois Mikulka

♣ **Najdi slova vetřelce, vypiš je na linku a splň úkol:**

♣ **Uhodneš pohádku?**

Polibkem probudil k ránu sedmkrát oplakanou pannu. _____

Na peci se skrývá, rodiče se za něj stydí. Všechno ale jinak bývá, nakonec je nejchytřejší z lidí.

Projížďku mu slibovala, v doupěti se mu pak smála. _____

♣ **Odpověz na otázky:**

Jak vznikl pohádkový ořechový les? _____

Proč nemohl žádný lovec jelena zastřelit? _____

Jak se stalo, že v lese zůstala stát osamocená chaloupka na kuřích nohách? _____

♠ **Vypiš z článku, co se obvykle v pohádkách nevyskytuje:**

♠ **Nakresli libovolnou postavu či scénu z přečtené pohádky:**